

THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 153

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 28/12/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lư

Chư vị đồng học, chào mọi người! Hôm nay chúng ta vẫn tiếp tục trả lời vấn đề của các đồng tu. Vấn đề thứ nhất, vị này hỏi là thể nghiệm thấy việc dụng công học Phật có ma sự, là sự việc vô hình, xin hỏi sư phụ đến lúc nào thì ma mới rời đi, không chướng ngại chúng ta nữa?

Ma chướng là nhất định có, ma từ đâu mà có vậy? Bạn nói đây là việc vô hình, vô hình có hai ý nghĩa; hay nói cách khác, bạn không nhìn thấy, bạn cũng không nghe thấy, bạn cũng không tiếp xúc được, nhưng nó thật sự gây ra chướng ngại cho bạn, ma này là đến từ bản thân. Thế Tôn đã nói cho chúng ta biết trong kinh Bát Đại Nhân Giác, ma có bốn loại lớn, ngũ âm ma, phiền não ma đều là từ trong ý thức của bản thân mình sanh ra, đây thuộc về nghiệp chướng; cũng chính là từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã tự tạo ra rất nhiều nghiệp bất thiện nên mới có hiện tượng này. Đây là 50 loại âm ma mà trong kinh Lăng-nghiêm nói, 50 loại này phân phối ở trong “sắc, thọ, tưởng, hành, thức”, trong mỗi một loại thì Phật lại nói 10 loại, tổng cộng là 50 loại, đây đều là thuộc về bên trong. Loại thứ hai là oan thân trái chủ của bạn, việc này là thuộc bên ngoài, oan thân trái chủ từ đâu mà đến? Cũng chính là từ đời đời kiếp kiếp trong quá khứ đã kết oán thù với vô vàn chúng sanh, sự việc này rất phiền phức, số lượng rất nhiều, số lượng không cùng tận.

Lần trước, chính là mấy ngày trước, pháp sư Minh Hư nói với tôi, ông nói lão hòa thượng trên núi của ông có định công, ông có thể nhìn thấy những thứ vô hình, những gì ông nhìn thấy chính là oan thân trái chủ của mỗi một người đều xếp thành hàng rất dài, không nhìn thấy cuối hàng. Những lời này, chúng ta nghĩ thử thì thấy có thể tin tưởng, trong đời này thôi đã kết oán với những chúng sanh này không biết là bao nhiêu rồi, huống gì đời đời kiếp kiếp, vô lượng kiếp đến nay, bạn làm sao lại không có oan thân trái chủ cho được? Lúc bạn tu hành chưa có công phu thì họ không nói gì, những người này sẽ đợi bạn. Khi bạn đang thời vận tốt thì họ không đến, họ không động vào bạn; nhưng khi thời vận của bạn suy rồi, họ sẽ đến gây phiền phức, sẽ đến báo thù. Do đây có thể biết, đời người tại

thế gian này nhất định không nên gây thù chuốc oán với chúng sanh, được vậy thì xem như bạn rất thông minh. Bạn nhất định phải có cảnh giác cao độ, cho dù gặp phải một số việc không như ý thì cũng phải có công phu nhẫn nại, quyết không khởi tâm oán hận, đem oán thù này hóa giải, “oan gia nên giải, không nên kết”, kết oán thù không có gì tốt cả, sau cùng vẫn là tự gây phiền phức cho chính mình, cái phiền phức này là đời đời kiếp kiếp không dứt, vô cùng đáng sợ. Đời người ở thế gian rất ngắn ngủi, có gì đâu mà phải gây khó dễ với người? Phật nói rất hay ở trong kinh, “phàm những gì có tướng đều là hư vọng”, “vạn pháp đều không, nhân quả chẳng không”, cho nên cần phải buông xuống, không nên chấp trước, vậy thì ma chướng của bạn liền ít đi.

Trước mắt khi chúng ta dụng công, gặp phải những cảnh giới này, Phật cũng dạy chúng ta làm thế nào để giải quyết những vấn đề này. Trong kinh Lăng-nghiêm nói rất hay, khi cảnh giới hiện tiền, không nên để ý nó, cứ hạ công phu miên mật như vậy, không để gián đoạn thì ma này sẽ rời xa ngay. Bất luận là ma dùng phương thức gì đối với bạn mà bạn có phản ứng, vậy thì thế lực của ma liền lớn; nếu bạn không có phản ứng thì nó liền đi mất, vì nó dùng pháp thuật này đối với bạn không có hiệu quả. Tôi năm xưa ở San Francisco, có một tỳ-kheo-ni xuất gia bị một người ngoại đạo dùng pháp thuật, sau khi tiếp xúc với người này trở về thì cảm thấy trong người không được khỏe, bị đau đầu. Vào lúc này bà nhận được một cuộc điện thoại, người ấy nói: “Bà hiện tại có phải đang đau đầu hay không?” Bà lập tức cảnh giác được là người ta đang dùng pháp thuật với mình, bà liền trả lời: “Đâu có, tôi rất khỏe, rất bình thường”, pháp thuật của người ấy liền không linh nghiệm nữa. Cho nên, nếu bạn không tiếp nhận thì họ đành phải đi thôi, bạn tiếp nhận thì sẽ khởi tác dụng. Cho nên trong kinh Lăng-nghiêm nói, khi cảnh giới hiện tiền mà bạn mặc kệ nó thì là cảnh giới tốt; bạn mà để ý tới nó thì là cảnh giới ma, cho nên ý niệm cũng không sanh, căn bản là không để ý đến, vậy thì tốt. Không những không để ý đến cảnh giới ma, mà cảnh giới Phật cũng đừng để ý, nếu bạn thường hay ưa thích cảnh giới Phật thì ma sẽ biến ra cảnh giới Phật giả để dụ hoặc bạn, để lừa gạt bạn, bạn liền bị mắc lừa. Cho nên, cho dù cảnh Phật hay cảnh ma thì thấy đều không để ý, nhất định y theo giáo huấn của kinh điển mà dụng công cho thật tốt.

Đây là một bạn nhỏ tên Hoàng Khải, 15 tuổi. Cậu nói suốt bốn năm cả ngày niệm Phật, lên lớp, đi học đều niệm, đi ngủ cũng niệm, thức dậy cũng niệm, ngày đêm đều như vậy, xin sư phụ khai thị cho con là nên niệm Phật như thế nào?

Bạn niệm như vậy không sai, niệm được rất tốt, quan trọng là phải đọc kinh nhiều, đọc nhiều một chút, hiểu rõ nghĩa kinh thì công phu niệm Phật như vậy sẽ càng đắc lực, càng tốt hơn.

Đây là cư sĩ Vương ở Bắc Kinh, cha của ông đã niệm Phật vãng sanh ngày 13 tháng 12, hôm nay có mang đến một ít linh cốt, muốn cúng dường làng Di-đà và Singapore, việc này hãy thỉnh giáo với cư sĩ Lý Mộc Nguyên của Cư Sĩ Lâm, xem có thể cúng tại niệm Phật đường lâu ba của Cư Sĩ Lâm hay không. Ở lâu ba họ có cúng bài vị, hỏi xem có được cúng tro cốt hay không? Bạn cứ đi hỏi ông, tôi không rõ lắm, tình hình này tôi không được rõ cho lắm, hãy hỏi ông ấy.

Vị đồng tu này hỏi, anh có một vấn đề là anh thường gặp một số người học Phật, vừa mở miệng liền nói hết thấy tùy duyên, lời nói thì không sai nhưng vấn đề là trong trường hợp nào thì tùy duyên? Trong tình huống như thế nào thì không thể tùy duyên? Có người tham sân si rất nặng, đây có phải là cũng có thể tùy duyên hay không? Đại khái là hỏi như vậy.

Không sai, bạn nêu ra vấn đề này rất hay. Nhà Phật thường nói “từ bi làm gốc, phương tiện làm cửa”, phương tiện chính là tùy duyên. Bồ-tát Phổ Hiền dạy cho chúng ta: “Hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức”, đều là tùy duyên, tùy duyên phải có trí tuệ, không thể tùy theo cảm tình, tùy theo cảm tình thì đã đi ngược lại rồi. Cho nên nhà Phật lại có một câu nói: “Từ bi đa họa hại, phương tiện xuất hạ lưu.” Nếu như từ bi, phương tiện là tùy theo phiền não tập khí của chính mình thì nhất địnhọa lạc, vậy thì sai lầm, nhà Phật nói từ bi, tùy duyên là trí tuệ. Cho nên, mấy ngày trước tôi đã giảng nói với mọi người về “niệm Phật thế nào”, đã nói với các đồng học Cát Lâm. Căn bản của Phật pháp là dùng tâm, dùng tâm như thế nào để hành từ bi, dùng tâm như thế nào để tùy duyên, việc này rất quan trọng. Chư Phật Bồ-tát dùng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác, tâm từ bi để tùy duyên, đây là Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta, nhất định không phải là cảm tình, không phải là phiền não. Bạn có thể phân biệt rõ ràng thì bạn liền hiểu được trong trường hợp nào thì có thể tùy duyên, trong trường hợp nào thì không thể tùy duyên. Mười nguyện Phổ Hiền đã dạy chúng ta “lễ kính” tùy duyên, “bố thí cúng dường” tùy duyên, nhưng “tán thán” thì không tùy duyên. Tán thán thì phải xem đức hạnh của người này, là thiện thì chúng ta tán thán họ, bất thiện thì không tán thán, tuy không tán thán nhưng vẫn lễ kính. Trong cúng dường, những gì cần thiết cho đời sống, họ không có cái ăn, không có cái mặc thì chúng ta cúng dường y thực, đây là tùy duyên, nhất định không có phân biệt, chấp trước. Nếu như vật cúng dường là tiền tài vậy thì phải

xem họ dùng vào việc gì, nếu họ làm việc tốt thì có thể cúng dường; nếu họ làm việc xấu thì không thể cúng dường. Nếu họ đem tiền này đi ăn uống hưởng thụ thì bạn cúng dường họ là giúp họ tạo tội nghiệp. Học Phật phải có trí tuệ, không thể làm việc bằng cảm tình, điểm này thì chúng ta phải đặc biệt chú ý đến.

Vị đồng học này hỏi, anh có mấy vấn đề, có bốn vấn đề. Vấn đề thứ nhất là hiện tại Trung Quốc đại lục có rất nhiều người luyện khí công đều tự xưng là Phật gia công, thậm chí những đại sư khí công này tự xưng là vua của vũ trụ, là Phật Bồ-tát nào đó tái lai đến độ chúng sanh khổ nạn ở thế giới này. Có rất nhiều người luyện công đều mê mẩn ở trong đây, họ cũng niệm Phật, nói đây chính là Phật pháp, chúng ta làm đệ tử Phật thì nên đối diện với họ như thế nào? Việc này với “đa nguyên văn hóa và hòa mục chủng tộc” mà sư phụ nói có liên quan hay không?

Không có liên quan. Những việc này là ma đạo, đây không phải là Phật, đây là ma, là yêu ma quỷ quái mà nhà Nho - Trung Quốc hay nói, lừa gạt chúng sanh, nhiễu loạn xã hội. Ngày nay xã hội có rất nhiều thiên tai nhân họa, chính là do họ dẫn dắt mang đến, đây là một sự việc vô cùng đáng sợ, sự việc này nếu cứ như vậy mà phát triển thì tiền đồ của quốc gia dân tộc sẽ rất đáng thương, rất bi thảm, khi tai nạn đến thì những người này cũng sẽ theo đó mà tiêu tan. Tôi còn nhớ lúc trước lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ nói với tôi, nói rằng thầy của ông là Hạ Liên Cư trước khi vãng sanh đã nói, cũng chính là nói đến thời đại này của chúng ta. Ngài nói năm Thân, năm Nhâm Thân vừa rồi, đến năm Thân kế tiếp là năm 2004, ngài nói trong 20 năm này thế lực của ma mạnh nhất, ma chính là chỉ cho cái này, thế lực của họ mạnh nhất, nhiễu loạn xã hội. Trong khoảng thời gian này thế giới có đại tai nạn, họ không phải đến để cứu người thế gian, họ là đến để chấn chỉnh người thế gian, mang đến cho người thế gian không phải là phước, mà là họa, là tai ương. Chúng ta phải biết, chúng ta hiểu rõ rồi thì chính mình cứ thật thà niệm Phật là được, nhất định không có Phật Bồ-tát nào xuất hiện ở thế gian này, đây là việc mà chư vị đồng học hãy ghi nhớ thật kỹ.

Vị Phật kế tiếp xuất thế là Di-lặc Phật. Thích-ca Mâu-ni Phật đã nói với chúng ta ở trong kinh điển, Di-lặc Phật khi nào mới đến vậy? Năm trăm sáu mươi bảy triệu năm nữa. Pháp vận Phật pháp của Thế Tôn là 12.000 năm, chánh pháp 1.000 năm, tượng pháp 1.000 năm đã qua rồi, hiện tại là mạt pháp, mạt pháp là 10.000 năm, hiện tại cũng đã trôi qua 1.000 năm rồi, còn 9.000 năm nữa, đây là thời mạt pháp của Thế Tôn, nhất định sẽ không có Phật xuất thế. Nếu như nói là vị Phật Bồ-tát nào đó tái lai, vậy thì đó là kẻ đại lừa gạt. Nhà Phật có một quy củ,

nếu như bạn nói là Phật nào đó tái lai, Bồ-tát nào đó tái lai thì sẽ lập tức ngồi thì tịch, liền nhập bát niết-bàn ngay, đó là thật. Nếu như bạn nói xong mà không đi, vậy bạn là lừa gạt, nói xong lập tức liền đi thì đây là thật. Trong lịch sử Trung Quốc chúng ta xem thấy Vĩnh Minh Diên Thọ là A-di-đà Phật tái lai, vừa nói ra thì lão nhân gia ngài liền ngồi xuống diệt độ ngay; quốc vương nơi đó đến thăm ngài, nói có A-di-đà Phật đang ở đây, muốn đến thăm ngài thì ngài đã đi mất. Hòa thượng Bồ Đại là Bồ-tát Di-lặc tái lai, ngài tuyên bố với mọi người ngài là hóa thân của Bồ-tát Di-lặc đến, nói xong liền đi ngay, đây là thật. Nói xong mà không đi thì là giả, là lừa gạt. Cho nên về sau khi gặp lại, họ nói họ là Phật gì đó tái lai thì bạn hỏi vì sao họ không nhập bát niết-bàn? Những thí dụ của người xưa về sự ứng hóa của Phật Bồ-tát đều như thế cả, vậy thì bạn khác với các ngài rồi, bạn khác thì bạn là giả, bạn không phải là thật, cho nên việc này chúng ta nhất định phải làm cho rõ ràng, làm cho sáng tỏ. Trong Phật giáo không có khí công, luyện khí công thì Phật giáo Tây Tạng có, Lạt-ma Tây Tạng có luyện khí công, nhưng trong Hiến giáo Trung Quốc thì nhất định không có khí công, điều này nhất định phải biết.

Vấn đề thứ hai, nghe nói khi người vừa có thai thì thần thức đã đến đầu thai, vậy việc này có mâu thuẫn với việc sư phụ nói về năm hồn ma đi đầu thai làm lợn không?

Không mâu thuẫn. Đầu thai có hai loại hiện tượng: một loại là khi vừa có thai thì liền đầu thai ngay, còn năm hồn ma kia thì không phải, năm hồn ma đó đến đầu thai làm lợn gọi là đoạt thai, trong cõi người chúng ta cũng có, nhưng sự việc như vậy rất ít. Đoạt thai là gì? Khi người mẹ mang thai là một thần thức khác, mang thai đều là do bốn duyên: báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ, đại khái đều là đến để đòi nợ. Nếu đòi nợ ít thì sẽ khiến cho người mẹ mang thai suốt 10 tháng chịu một ít khổ nhọc, đại khái là có một chút ân oán nhỏ như vậy. Khi vừa sinh ra thì liền chết, nó liền đi mất, vào lúc này có một thần thức khác đoạt lấy thân thể này của nó, thần thức của nó đã đi rồi, thần thức khác liền nhập vào, đây gọi là đoạt thai. Thần thức đoạt thai này không trải qua cái khổ của 10 tháng mang thai, nên người này hoàn toàn nhớ rõ việc đời trước của mình, họ có thể nhớ được, cho nên có người vừa mới sinh ra thì nhớ được việc đời trước, đó là thuộc về đoạt thai. Tình hình như vậy có, thế nhưng không nhiều, trong đường súc sanh cũng có loại tình hình này, giống như năm con lợn này là đoạt thai, chúng sẽ nhớ rất rõ đối với việc đời trước.

Vấn đề thứ ba: thế nào là bạn xấu? Thí dụ như trong số bạn đạo đồng tu, có người nói với mọi người là có một vị thượng sư Mật tông ở nơi nào đó đến quán đánh cho mọi người, mời mọi người mau chóng đến đó; hoặc ở đâu đó có một vị pháp sư đến, vị sư phụ đó đang hóa duyên xây đạo tràng, mời mọi người mau chóng đến đó để làm công đức, cách làm này có phải là bạn xấu hay không?

Tiêu chuẩn của bạn xấu không ở chỗ này, mà là có tổn hại đối với bạn thì mới gọi là bạn xấu, đối với bạn có lợi ích thì gọi là bạn tốt, bạn có lợi ích, đây mới là tiêu chuẩn của thiện ác. Nếu như bạn chuyên tu pháp môn Tịnh độ mà gặp phải một đồng tham đạo hữu khuyên bạn đi học Mật tông thì đây thật sự là bạn xấu. Vì sao vậy? Vì đã phá hoại sự chuyên tu của bạn. Một nơi nào đó muốn xây đạo tràng, hóa duyên xây đạo tràng, đạo tràng đó xây dựng xong mà chân thật có đạo thì bố thí của bạn liền có công đức thật sự. Nếu như đạo tràng này xây xong mà không có đạo, vậy thì người đến khuyên bạn, hóa duyên với bạn là bạn xấu. [Nếu đạo tràng] chân thật có đạo có tu mà họ đến khuyên bạn thì là bạn tốt của bạn, cho nên phải xem kết quả, đây là phải nhìn rõ ràng, nhìn tường tận.

Hiện tại việc xây đạo tràng vô cùng khó khăn, khó khăn ở đâu? Khó ở người, trước đây lão cư sĩ Lý Bình Nam thường hay nói với tôi, khi xây đạo tràng, đạo tràng vẫn chưa xây xong, mọi người đang xây dựng thì mỗi người đều vô cùng nhiệt tâm, ra tiền ra sức, ai ai cũng là Bồ-tát, nhưng sau khi đạo tràng xây xong thì tranh quyền đoạt lợi, ai ai cũng biến thành la-sát, lời này vô cùng có đạo lý. Năm xưa khi tôi ở Đài Loan, Đài Loan khi đó có một chùa Thiền Lâm xây dựng rất lớn, có mời tôi đến giảng kinh, tôi thấy là chùa Thiền Lâm nên tôi liền giảng Thiền Lâm Bảo Huấn, giảng chưa được nửa tháng thì thường trú trong ấy đánh lộn, tôi đành trở về. Về đến Đài Trung báo cáo với thầy Lý, tôi hỏi phải làm sao, kinh đó con chưa giảng xong? Thôi đi, đừng giảng nữa! Đạo tràng này khi xây dựng thì mỗi một người thật sự là tận tâm tận lực, thật sự là Bồ-tát, sau khi xây xong thì đều nói tôi đã bỏ ra bao nhiêu tiền, tôi phải làm đương gia, tôi đã hóa duyên được bấy nhiêu tiền, tôi phải được như vậy. Vị trí hòa thượng trụ trì thì họ không dám tranh giành, vì là sư phụ của họ, các đồ đệ bên dưới đi hóa duyên, xem hóa duyên đó được bao nhiêu thì phải phân chức vị gì đó trong ấy, hằng ngày tranh nhau, hằng ngày cãi nhau, hằng ngày đánh lộn, cho nên gọi là đạo tràng đấu tranh. Phật nói không sai, thời kỳ mật pháp đấu tranh kiên cố, sau khi tôi xem thấy tình hình như vậy thì giật cả mình, cả đời không có ý niệm muốn xây đạo tràng nữa, không có đạo tràng thì mọi người là Bồ-tát, có đạo tràng thì đều biến thành la-sát.

Chúng tôi ngày nay ở Hồng Kông không có đạo tràng, thuê một nơi để giảng kinh, mọi người đều hòa thuận, rất tốt! Nếu như tôi ở nơi đó đi xem địa điểm để mua, mua để xây đạo tràng thì người ở đó liền tranh giành, chỉ cần đi xem vài căn nhà, vẫn chưa mua thì đã bắt đầu tranh rồi. Vậy còn dám làm không? Không dám làm. Những người tranh giành này đều là ma, là la-sát, phá hoại Phật pháp. Chúng tôi ở Hồng Kông hy vọng có một đạo tràng, không gì ngoài việc muốn có nơi giảng kinh, niệm Phật lâu dài, nhưng việc làm của họ đã khiến chúng tôi chùn bước, họ phá hoại đạo tràng, cái tội này nếu chiếu theo giới luật mà nói thì đây đọa địa ngục A-tỳ. Bạn là chứng ngại Phật pháp, phá hoại Phật pháp, bạn không phải thành tựu Phật pháp. Nhưng bởi đã có ý niệm này, đã biểu hiện hành vi này, nên tôi không tiến hành nữa, để tội nghiệp này của bạn nhẹ một chút, thời gian bạn đọa địa ngục sẽ ngắn một chút. Nếu như tôi thật sự ở nơi đó xây đạo tràng thì bạn sẽ đọa địa ngục vĩnh kiếp không thể ra khỏi, phải hiểu đạo lý này.

Làm sao để xin được tư liệu của đạo tràng cư sĩ Liêu ở Đài Loan?

Việc này không khó, bạn viết thư hỏi xin ông, ông sẽ gửi cho bạn.

Phía sau vẫn còn một vấn đề: chúng sanh vốn dĩ là Phật, chỉ vì bị tham sân si ô nhiễm mà thành phàm phu, câu nói này có đúng hay không? Nếu câu nói này là thật, vậy khi thành Phật rồi thì tương lai có bị biến thành phàm phu nữa hay không?

Bạn hỏi được rất hay, vấn đề này tôi không trả lời bạn, vì Thích-ca Mâu-ni Phật đã trả lời cho bạn rồi. Quyển thứ tư của kinh Lăng-nghiêm, tôn giả Phú-lâu-na đã hỏi một vấn đề giống như bạn đã hỏi, bạn hãy xem Thích-ca Mâu-ni Phật trả lời thế nào, kinh Lăng-nghiêm quyển thứ tư.

Có một vị đồng tu hỏi, anh hỏi bất luận là niệm như thế nào thì vọng tưởng vẫn cứ nổi lên, cứ tiếp tục như vậy đến khi lâm chung có người trợ niệm mà có thể đề khởi được câu Phật hiệu thì có thể vãng sanh được không?

Có thể vãng sanh hay không nhất định là ở lòng tin của chính mình, niệm Phật mà vẫn khởi vọng niệm như cũ, đây là hiện tượng bình thường, nếu như niệm Phật mà vọng niệm đều không có, vậy bạn không phải là phàm phu, bạn là Phật Bồ-tát tái lai, còn phàm phu thì nhất định là không làm được. Cho nên đừng sợ, vọng niệm cứ việc cho nó khởi, còn Phật thì cứ thật thà niệm, không chướng ngại sự, chỉ quan tâm Phật hiệu, đừng quan tâm vọng niệm, vậy thì tốt! Đừng nghĩ đến vọng niệm, đừng lo vọng niệm nhiều, chỉ cần bạn không quan tâm đến nó thì vọng niệm sẽ dần dần giảm bớt, công phu sẽ dần dần đắc lực. Hầu hết mọi

người niệm Phật mà công phu không đặc lực chính là không buông xuống vọng niệm, cứ thường nghĩ vọng niệm của mình nhiều như vậy, càng nghĩ càng nhiều, càng chú ý càng nhiều, vậy vọng niệm sao có thể đoạn dứt? Căn bản là không để ý đến, vậy thì vọng niệm đó sẽ càng ngày càng ít, công phu tự nhiên liền đặc lực, việc này rất quan trọng. Chỉ cần thật thà niệm, nhất định được oai thần bốn nguyện của A-di-đà Phật gia trì.

Vị cư sĩ này hỏi, mong pháp sư khai thị một chút, công việc phục vụ ở phòng phát hành và niệm Phật ở niệm Phật đường thì công đức có như nhau hay không?

Có thể nói là như nhau, mà cũng có thể nói là không như nhau. Vấn đề ở chỗ là bạn dụng tâm như thế nào, nếu như bạn làm việc ở phòng phát hành mà thật sự giống như kinh Kim Cang nói “liệt tất cả tướng, tu tất cả thiện” thì công đức là như nhau, không có khác gì nhau. Nếu như không tương ưng với những gì Phật nói vậy thì khác, việc này bản thân phải dụng tâm. Nếu chúng ta ở bất kỳ trường hợp nào là vì đại chúng phục vụ, chỉ cần tâm địa thanh tịnh, nhiệt tâm giúp đỡ người khác, công đức này cùng với niệm Phật là như nhau.

Chư vị đồng học, chào mọi người! Ngày mai là ngày 29, các khách quý từ khắp nơi đến tham dự lễ cầu chúc hòa bình thiên niên kỷ mới của chúng ta cũng dần bắt đầu đến nơi đây. Kể từ ngày mai chúng ta phải dùng toàn bộ tinh thần để tiếp đón khách, đại khái có hơn 300 người, cho nên bắt đầu từ ngày mai cho đến ngày mùng 2, việc giảng kinh ở nơi này của chúng ta sẽ tạm ngưng lại, tạm ngưng 5 ngày, đến ngày mùng 3 sẽ giảng trở lại, mong mọi người lượng thứ cho. Tôi nghĩ đồng tu Tịnh tông Học hội và Cư Sĩ Lâm của chúng ta trong mấy ngày sắp tới sẽ rất bận rộn; còn có cục tôn giáo Trung Quốc cũng đến đây, hiệp hội Phật giáo và các lãnh đạo địa phương cũng sẽ đến, cả một số đại đức trong Phật giáo, họ cũng muốn đến tham quan chín tôn giáo lớn của Singapore, cho nên chúng tôi cũng sắp xếp thời gian đưa họ đi tham quan. Hôm qua, cư sĩ Lý Mộc Nguyên đã nói với tôi, hôm qua chín tôn giáo lớn lại mở một ngày hội nữa, vô cùng sôi động, mọi người đều rất hoan hỷ với hoạt động lần này. Những nghị quyết này sang năm vẫn tiếp tục làm, sang năm làm ước chừng có khoảng 10.000 người, năm nay chúng ta tổ chức đã hơn 6.000 người rồi, sang năm có thể sẽ hơn 10.000 người, hoạt động này đã hình thành rồi. Nghị quyết của chín tôn giáo lớn là muốn tín đồ của tất cả tôn giáo đều có thể tham dự, kinh phí dự trù sang năm sẽ do tất cả tôn giáo cùng nhau đóng góp, tôi nghe nói họ tổ chức một số hoạt động nhằm gây quỹ, vậy rất tốt, những hoạt động này hình thành mà mọi người thích thú như

vậy, tôi cảm thấy rất có ý nghĩa. Hơn nữa, đối với sự an định hòa bình của thế giới xác thực là có ảnh hưởng, đây là việc tốt. Chúng ta xưa nay tuân thủ theo giáo huấn của người xưa là “chỉ mở phong khí, không muốn làm thầy”, chúng ta không dẫn đầu, chúng ta khai mở phong khí, sau khi phong khí đã mở ra rồi thì để người khác đến làm, chúng ta chỉ ở bên cạnh giúp đỡ, toàn tâm toàn lực giúp làm tốt những sự việc này.

Hôm nay có một vị đồng học có sáu vấn đề, tôi sẽ trả lời trước. Trước khi anh tĩnh tọa niệm Phật, đều đọc thâm kinh A-di-đà một lần, đọc chú vãng sanh ba lần, tiếp đó đọc thâm thánh hiệu A-di-đà Phật, cảm thấy tương đối có đắc lực. Nhưng đại đa số tình huống khi niệm thâm kinh A-di-đà, kinh còn chưa tụng xong thì tự động đã đổi thành niệm sáu chữ hồng danh, rất rõ ràng, không nhanh không chậm, trầm tĩnh nhẹ nhàng, Phật hiệu lúc này là tự đề khởi, loại niệm Phật này có phải là “không niệm mà niệm” mà trên sách đã nói hay không?

Không phải, không phải là “không niệm mà niệm”, việc này không nên hiểu lầm, đây là công phu niệm Phật của bạn vừa mới đắc lực, là một hiện tượng tốt. “Không niệm mà niệm”, công phu đó rất cao, bạn còn cách nó rất xa. “Không niệm mà niệm” này giống như chúng ta đi học vậy, giống như học lớp tiến sĩ, chúng ta hiện nay là đang học lớp mẫu giáo, chưa đạt đến cảnh giới này, chân thật đạt đến “không niệm mà niệm” thì bạn sẽ không hỏi tôi câu hỏi này, tâm của bạn hoàn toàn thanh tịnh, hơn nữa đích thực là một vọng niệm cũng không có. Thế nên bạn hiện tại vẫn còn vọng niệm, vẫn còn nghi hoặc, vẫn còn muốn hỏi, vậy công phu của bạn chưa đạt đến. Thế nhưng là cảnh giới tốt, loại cảnh giới này dường như người niệm Phật đều có, đều đã từng trải qua, đều có cảnh giới này, hy vọng cảnh giới này có thể duy trì thì tốt, nhưng mà đừng chấp tướng, không nên quá chú ý, chú ý chấp tướng thì sẽ gây ra phiền phức, gọi là ma chướng hiện tiền, không để ý đến nó là được. Trước khi niệm Phật mà tụng một bộ kinh, mục đích là định tâm, cho nên phải nhất tâm xưng niệm, kinh Vô Lượng Thọ dạy chúng ta nhất hướng chuyên niệm, một tâm một phương hướng, như vậy mới có thể đạt được hiệu quả. Cho nên thông thường đại chúng ở cùng nhau, khi niệm Phật thường tụng một quyển kinh, niệm chú vãng sanh ba lần là để tâm định xuống, công phu này tương đối dễ đắc lực. Nếu như tâm rất thanh tịnh, không có tạp niệm, vậy thì kinh và chú đều không cần phải niệm nữa, cho nên tác dụng của nó là ở chỗ này.

Vấn đề thứ hai, có khi niệm Phật niệm được thanh tịnh, đột nhiên tự động lưu xuất ra một đoạn kinh văn của kinh A-di-đà hoặc là kinh văn của Đại kinh,

hoặc một đoạn của chú Đại Bi, lúc này nên thuận theo tự nhiên, tức là nghe theo đoạn kinh văn lưu xuất ra, hoặc là niệm đoạn chú xong rồi lại niệm Phật hiệu? Hay là khi phát hiện trong lúc niệm Phật mà lưu xuất ra kinh văn thì phải lập tức ngưng lại và đề khởi Phật hiệu?

Tôi hiểu ý của bạn hỏi, ở trong tình huống như vậy phải nên chuyên tâm chú ý ở trên câu Phật hiệu, kinh văn cứ xuất hiện thì đây là một loại tạp niệm, không để ý đến nó là được. Nó khởi lên thì cứ mặc nó, khởi lên là kinh văn cũng được, khởi lên là ý niệm khác cũng được, đều không nên quan tâm tới nó, cứ chuyên chú vào câu Phật hiệu, thời gian lâu rồi thì công phu đặc lực, loại tình hình này sẽ không còn nữa. Đây là công phu niệm Phật của bạn chưa chế phục được tạp khí, đều là tạp khí phiền não, cho nên mới có hiện tượng này.

Vấn đề thứ ba, khi tĩnh tọa niệm Phật cảm thấy như nhập cảnh giới, lúc này trên đỉnh đầu như có ánh sáng mãnh liệt của mặt trời đang chiếu vào, trên thực tế thì ánh sáng mặt trời của ngày hôm đó cũng là như vậy, ánh sáng quá mạnh cho nên vừa mở mắt ra nhìn thì phải nhắm mắt lại liền, là một loại ánh sáng rất mạnh giống như mặt trời. Xin hỏi sư phụ, loại ánh sáng này là ánh sáng của Phật hay là ánh sáng của ma?

Bạn không cần để ý đến nó thì không có việc gì, trong kinh Phật đã nói với chúng ta, ánh sáng của Phật là nhu hòa mát mẻ, chiếu vào thân thể thì vô cùng dễ chịu, còn ánh sáng của ma thì rất nóng, giống như là ánh sáng mặt trời vậy, rất khó chịu, việc này phải biết. Ánh sáng của Phật thì mát mẻ như mặt trăng, như ánh sáng mặt trăng vậy, cũng rất mạnh, thế nhưng nó là mát mẻ, nó không phải là ánh sáng nóng bức, không chói mắt. Ánh sáng của ma thì chói mắt, ánh sáng của ma thì chói chang như ánh sáng mặt trời, nhưng đừng để ý đến nó. Dù là ánh sáng của Phật hay là ánh sáng của ma thì đều không để ý, vậy thì sẽ không có chuyện gì, đừng bị ảnh hưởng bởi nó.

Vấn đề thứ tư là trong “phương pháp tự cứu thân trung âm” có viết, con người sau khi chết đến ngày thứ tư thì có A-di-đà Phật phóng hồng quang tiếp dẫn người chết. Cũng có sách lại viết là A-di-đà Phật phóng bạch quang tiếp dẫn, vậy không biết rốt cuộc thì A-di-đà Phật sẽ phóng loại quang nào để tiếp dẫn chúng ta? Đương nhiên niệm Phật công phu thuần thực, khi dứt hơi thở thì lập tức được Phật tiếp dẫn đi, không có thân trung âm, nhưng mà ngộ nhờ công phu không đủ, con muốn làm rõ vấn đề này mới được, xin sư phụ khai thị.

Bình thường phải dụng công, nhất định phải dụng công. Công phu không đắc lực, nguyên nhân thứ nhất chính là bạn không thể buông xuống, chân thật có thể buông xuống vạn duyên thì đâu có đạo lý không đắc lực! Cho nên, đầu tiên chúng ta phải nhìn thấu thế gian này, thế gian này hết thấy là hư huyền không thật, không có chút gì đáng để lưu luyến. Trước tiên cần phải nhìn thấu, sau đó bạn mới có thể chân thật buông xuống, vậy công phu tự nhiên sẽ đắc lực. Đây là phương pháp ôn hòa nhất, không nên đợi trung âm, trung âm là việc không đáng tin, rất không đáng tin. Mật tông tuy có cách nói này, trong Hiền giáo thì không dùng đến, cho nên chúng ta học Phật thì chân thật phải y theo giáo huấn của tổ sư đại đức. Ở thời cận đại thì đại sư Ấn Quang là đại thiện tri thức hàng đầu, bạn thường xem thấy những gì ngài nói trong Văn Sao, ngài đã giải đáp những vấn đề này cho chúng ta, rất đáng để chúng ta làm tham khảo, nhất định phải chuyên tâm xưng niệm, phát tâm Bồ-đề nhất hướng chuyên niệm thì tốt.

Vấn đề thứ năm, mới học Phật đọc tụng kinh Kim Cang rất thanh tịnh, trước khi đi ngủ tụng kinh Kim Cang, sau khi tụng xong thì lập tức ngủ. Trong mơ thấy Phật ở trong kinh phóng đại hào quang chiếu rọi con, lập tức liền hiểu được ý nghĩa và nội dung của ánh sáng, bảo cho con trước khi đọc kinh Kim Cang phải niệm chân ngôn. Sau khi tỉnh dậy liền đi thỉnh giáo sư phụ, mới biết được quả nhiên là như vậy, nên đọc “tịnh tam nghiệp chân ngôn” trước rồi mới đọc tụng kinh văn, đây là chứng tỏ con có duyên với kinh Kim Cang phải không?

Không sai, là có duyên phận, thế nhưng bạn đừng chấp tướng, kinh Kim Cang là phá hết thấy vọng tưởng, chấp trước. Từ trong phân biệt, chấp trước của bạn thì thấy bạn không tương hợp, không tương ưng với giáo nghĩa của kinh Kim Cang. Nếu như tương ưng với kinh Kim Cang thì sự việc này là mộng huyền bọt bóng, bạn hà tất viết giấy này để hỏi tôi? “Hết thấy pháp hữu vi như mộng huyền bọt bóng”, cho nên sự việc hiện tiền cũng tốt, trải qua rồi cũng tốt, trong tâm không lưu lại dấu vết thì đây là giáo nghĩa của kinh Kim Cang.

Vấn đề thứ sáu, khi đọc tụng Đại kinh thì cứ hay có người đến thăm, có lúc một ngày có mấy lượt người đến, thậm chí có ngày đã thấp đến bốn cây hương dài mà cũng không thể đọc tụng hết một quyển kinh. Lúc mới bắt đầu, mỗi ngày tụng được bốn đến năm bộ, về sau thì không dám tụng nữa, vừa bắt đầu tụng thì có người đến, tình trạng này đã tồn tại và kéo dài hơn sáu năm nay, tình trạng như vậy thì phải làm sao?

Phải bền lòng. Ở nơi này chúng ta có một vị là cư sĩ Lưu Liên Tâm từ bên Houston đến, cư sĩ Lưu ở Houston kinh doanh một nhà hàng, bình thường công

việc vô cùng bận rộn, ông tụng kinh Vô Lượng Thọ. Ba tháng mà tụng được 500 lần, kinh đã có thể hoàn toàn đọc thuộc lòng, không sai một chữ nào, cho nên vấn đề là ở chính mình phải có lòng tin kiên định. Kinh văn mới đầu đọc thì còn lạ lẫm, người thông thường có thể phải mất hai giờ đồng hồ để đọc một lần, sau ba tháng thì một lần đọc một tiếng rưỡi đồng hồ, sau nửa năm thì nhất định một tiếng đồng hồ là có thể đọc hết quyển. Nếu như đọc được rất thuộc thì đại khái chỉ cần 30 đến 40 phút, giống như họ thì hoàn toàn có thể chỉ đọc trong 30 phút, vậy thì sẽ không bị bất cứ điều gì cản trở. Bạn tụng Đại kinh mà vẫn bị quấy nhiễu thì chứng minh tâm chưa thanh tịnh.

Vị đồng học này hỏi, khi đọc tụng kinh Vô Lượng Thọ thì có cảnh giới không khởi vọng tưởng được nửa giờ đồng hồ, nhưng cảnh giới này lại không thể kéo dài lâu, có cách nào để kéo dài hay không? Bình thường khoảng 45 phút, không niệm ra tiếng hoặc niệm nhỏ, trong thời gian ngắn trong tâm được thanh tịnh từ 35 đến 40 phút, xin hỏi sư phụ có phương pháp nào không?

Việc này lúc này tôi đã nói qua, chính là phải thuộc, sau khi thuộc rồi thì tự nhiên có thể thực hiện. Cho nên phải biết việc đọc tụng kinh là đồng thời hoàn thành tam học giới định tuệ, là một phương pháp dụng công vô cùng thù thắng trong Hiền giáo, phương pháp này là do chính Thích-ca Mâu-ni Phật đề xướng dạy bảo đại chúng. Đọc tụng, xem quyển kinh thì gọi là đọc, không xem quyển kinh thì gọi là tụng, tụng là đọc thuộc. Bạn xem rất nhiều kinh luận, Phật đều khuyên bảo chúng ta, phần sau cùng trong tịnh nghiệp tam phước có “đọc tụng Đại thừa”, những tổ sư đại đức xưa nay dạy chúng ta lấy phương pháp này làm chủ yếu, tu định tu tuệ, đọc tụng như pháp, đây chính là trì giới. Quý vị phải hiểu được, tinh thần của giới luật chính là “không làm các việc ác, vâng hành các việc thiện”. Cho nên khi chúng ta đọc kinh, không những là thân khẩu không tạo nghiệp, mà ý niệm cũng không tạo nghiệp, bạn tâm tâm niệm niệm nghĩ đến kinh văn thì “không làm các việc ác” đương nhiên có ở bên trong, đây là cảnh giới của Tiểu thừa, hết thấy liền đầy đủ rồi. Đạo lý, cảnh giới, phương pháp trong kinh điển, đủ mọi giáo huấn là pháp thiện thù thắng nhất trong thế xuất thế gian, khi chúng ta đọc tụng chính là “vâng hành các việc thiện”, cho nên quý vị phải hiểu được điều này.

Chúng ta học giới, muốn học giới luật viên mãn trong thời gian ngắn thì phương pháp tốt nhất là đọc kinh, đọc kinh phải nhất tâm, nhất tâm chính là chuyên tâm, chuyên tâm chính là tu định, trong tâm không xen tạp một vọng niệm nào. Cho nên lúc đọc kinh mà đột nhiên lại xuất hiện câu Phật hiệu, đây là xen

tập vọng niệm, chứng tỏ bạn không có định công. Lúc niệm Phật mà đột nhiên lại xuất hiện ra kinh văn thì cũng là không có định công, cũng chính là nói công phu của bạn chưa thể hàng phục được tập khí; cái tập khí này là tập khí tốt, nhưng tập khí tốt cũng không được, cũng phá hoại công phu của bạn. Nhưng mà chúng ta dẫu sao cũng là phàm phu, công phu không tới nơi, đại sư Ấn Quang thường nói ở trong Văn Sao, người tu hành ba năm, năm năm, đó là người tu hành rất chăm chỉ và nỗ lực, trong thời gian một cây hương, ở Trung Quốc đại lục là hương dài, một cây hương là một tiếng rưỡi đồng hồ. Hoặc là niệm Phật cũng được, hoặc là tụng kinh cũng được, nếu vẫn còn 5 đến 6 vọng tưởng thì công phu này cũng xem như là không tề. Nếu trong thời gian một cây hương mà không có một vọng tưởng nào, vậy thì công phu của bạn đã thành thực. Cho nên vọng tưởng khởi lên thì đừng sợ, phải biết được chúng ta là phàm phu. Tập khí từ vô thủy kiếp đến nay, cổ đức thường dạy chúng ta: “Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm.” Thế nào là giác? Vọng tưởng khởi lên thì đừng để ý, không quan tâm nó, căn bản là không đem nó xem thành một sự việc gì cả, sau đó từ từ vọng tưởng sẽ dần ít đi. Nếu như có vọng tưởng khởi lên, bạn thường hay nghĩ tôi vẫn còn vọng tưởng, lại suy nghĩ đến một số sự việc ở trong cái vọng tưởng đó, vậy thì phiền phức lớn rồi, vọng tưởng của bạn không những không đoạn được mà vọng tưởng còn thường tăng thêm, nó không giảm bớt, cho nên căn bản là mắc kẹt nó. Vì vậy đọc tụng là tu định, thiền tông khi mới học là xếp bằng quay vào vách tu định, trong Hiền giáo là dùng phương pháp đọc kinh để tu định, mà phương pháp này đích thực là có chỗ thù thắng của nó.

Đọc kinh đồng thời cũng là tu tuệ, chúng ta đem bộ kinh này từ đầu đến cuối, từ “như thị ngã văn” đến “tín thọ phụng hành” không đọc sai một chữ nào, không đọc sót một câu nào, đây là tu tuệ, rõ ràng phân minh. Cho nên đọc tụng là một lần hoàn thành tam học giới định tuệ, đương nhiên thời gian của bạn càng dài càng tốt. Nếu như kinh đã rất thuộc, thí dụ như có thể đọc thuộc lòng kinh Vô Lượng Thọ rồi, họ đọc một lần chỉ có 30 phút; nếu thời gian dài một chút thì họ có thể tu hai tiếng đồng hồ, vậy thì đọc được bốn lần, đọc thuộc bốn lần; nếu như thời gian dài thêm một chút nữa, họ đọc sáu lần thì hết ba giờ đồng hồ. Có thời gian thì nên tu hành, đây là một lần mà hoàn thành tam học giới định tuệ, có thể đọc thuộc lòng thì sẽ vô cùng thuận tiện. Bạn tìm được thời gian rảnh, lại tìm được chỗ không có người, bạn đi kinh hành, đi tản bộ, tản bộ thì đọc tụng kinh điển, lúc này thì không có ai làm phiền, chính mình nhất định phải tìm hoàn cảnh tu học, chân thật dụng công nỗ lực. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết.